

oznanilo

Nič ni
 resnično naša last,
 dokler tega
 ne delimo z drugimi.
 (C. S. Lewis)

24. nedelja
 med letom

leto VII /2010-16
 11. september 2016

H KAKŠNEMU BOGU MOLIM?

Med težavami, s katerimi se ljudje kar pogosto zatečejo k duhovniku, so prav težave z molitvijo. Radi bi molili zbrano, pa jim to ne uspe. Zmanjka jim časa za molitev. Nekaterim je nerodno, češ da nikoli ne molijo s svojimi besedami, ampak uporabljajo le molitvene obrazce. Tudi meni molitev predstavlja težavo, saj večkrat ne zmorem zbrano moliti ali pa si ne vzamem dovolj časa zanjo. Celo veliki svetniki so poznali krizo molitve, ko na primer v molitvi niso občutili Božje navzočnosti, ampak eno samo »puščavo« ali »noč

duha«. Tudi Jezusovi učenci so imeli težave z molitvijo, saj so ga prosili: »Gospod, nauči nas moliti« (Lk 11,1). Kolikokrat je ta iskrena prošnja tudi naša prošnja, ko se znajdemo v težavah pri molitvi. Na prošnjo učencev, naj jih nauči moliti, jih Jezus nauči očenaš. Tega tudi mi pogosto molimo, čeprav v obliki, ki je zapisana v Matejevem evangeliju. Jezus začne »učno uro« o molitvi s ključno besedo Oče – Abba. Svetopisemski strokovnjaki pravijo, da to arame-

jsko besedo prevajamo z ljubkovalnim izrazom »očka, ati ...«. Kristus molitev začinja domače in pristrčno ter nas tako s prvo besedo usmeri k podobi Boga, ki sloni na temeljni človeški izkušnji, na zaupanju, ki ga ima otrok do očeta,

do svojih staršev. Zaupni naziv oče, očka naj opredeljuje tudi našo molitveno držo. Šele ko imamo občutek, da smo popolnoma varni, v naročju nekoga, ki nas zares sprejema in nudi varnost, lahko začnemo moliti. Ko duhovni pisatelj Henry Nouwen govori o težavah pri molitvi, poudari, da se moramo na začetku molitve vedno vprašati: »Kakšen je Bog h kateremu molim?« Da je Bog kakor oče, je odlična priprava za našo molitev, ki nas bo varovala tudi pred raztresenostjo. Zato si pred molitvijo recimo: »Pogovarjal se bom z Očetom.« Oče da otrokom to, kar je dobro. V zavesti, da je Bog naš oče, verujemo, da nam bo naklonil to, kar je za nas dobro.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

**Moliti pomeni
bolj poslušati kakor govoriti.**

**V premišljevanju
Bog bolj gleda nas
kakor pa mi njega.**

(bl. Anton Martin Slomšek)

Sveta maša

Mnogi mladi ne hodijo radi k sveti maši. Nekateri pravijo: »Ni mi všeč glasba, tudi ljudje mi ne odgovarjajo.« Drugi se izgovarjajo: »Dolgočasno. Vedno isto.« In raje ostanejo v postelji, saj tudi starši večinoma ne hodijo k sveti maši. Človek mora imeti zelo

dobre argumente, da to stvar postavi na vrh prednostnega seznama.

Pri sveti maši nam Bog naklanja največji dar. Podarja nam samega sebe!

Ljudje imamo pogosto izredne težave s podarjanjem in obdarovanostjo. Nekatera darila mejijo na izsiljevanje. In pogosto je darilo »stvar«, katere se je kdo hotel znebiti. Stvar je zavil s pentljo in mi jo podaril. Zdaj pa imam ta odpadek. Zato nekateri ljudje neradi sprejemajo darila. Pravijo: »Raje si sam kaj kupim. Potem vem, kaj imam in nisem nikomur ničesar dolžan!«, ali: »Nikomur se nočem zahvaljevati.« Vprašaj se, ali bi raje živel v svetu, kjer vse dobiš samo za denar. Ali bi bilo lepo,

če ti nihče ne bi ničesar več podaril? Ali bi bil srečen, če ne bi mogel nikogar obdarovati in razveseliti? Kako pustito bi bilo, če bi odpravili besedo »hvala«. Takšen svet bi bil grozen. To ne bi bil samo hladen in nečloveški svet, bil bi tudi brezbožen svet. Bog je neskončno radodaren. Iz čiste dobrote je svobodno ustvaril svet in človeka. Podaril nam je življenje in nam je vedno blizu. Živimo od njegovih darov, od njegove ljubeče naklonjenosti.

Dobri Bog, Ti nam podarjaš življenje.

Ko sedimo za volanom,
nam daj mirno roko in budno oko,
da zaradi nas ne bo nihče prišel
v nevarnost ali nesrečo.

Varuj mene in vse,
ki so nam zaupani,
pred nesrečami in poškodbami.
Varuj nas pred prehitro vožnjo
in nepozornostjo,
da bi spregledali druge
in lepoto narave.

Napolni nas z odgovornostjo,
da bomo pametno vozili,
da se bomo z vseh poti
varno vrnili domov
in nekoč dosegli večni cilj,
pravo srečo v Tebi.

Rožni venec je moja najljubša molitev. Je čudovita molitev, čudovita v svoji preprostosti in globini. Zares, na ozadju besed zdravamarije se pred očmi duše vrstijo najpomembnejši prizori življenja Jezusa Kristusa. Hkrati more naše srce ključiti v zaporedje skrivnosti rožnega venca vse dogodke, ki sestavljajo življenje posameznika, družine, naroda, Cerkve in človeštva; osebne izkušnje in doživetja bližnjega, posebej tistih ljudi, ki so nam najbližji, ki so nam pri srcu. Tako v preprosti molitvi rožnega venca utripa ritem človeškega življenja.

sv. Janez Pavel II

Gospod Jezus, vemo,
da si postal ubog, ker si nas ljubil.
Prosimo te,
da tudi nas narediš uboge v duhu
in bomo posnemali tvoj zglede
popolne predanosti tvojemu Očetu.

Učil si nas, da ga kličemo:
»Oče naš«.

Prosimo te, da nas vodiš
v skrbi za uboge,

ki jih srečujemo v življenju.

Vemo, da bo po našem delu izrečena
sodba našega Očeta ob uri naše smrti.

Umrli Branko Pevec

Branko Pevec se je rodil v Mariboru. Z ženo Lilijano (Lili) sta se pred 27 leti preselila na Dunaj, kjer sta si našla svoj novi dom in zaposlitev. Branko je na delal kot steklarski mojster. Umril je 10.8.2016 v 61 letu starosti. Pokopan je na evangeličanskem pokopališču Matzleinsdorf (Friedhof Matzleinsdorf). Ko se moraš posloviti, te objame neznosna bolečina. A, ko pustiš, da te preplavijo vsi lepi, skupaj preživeti trenutki, se zaveš, da si vendar za vedno povezan - le drugače... in bolečina popusti. Ob smrti in slovesu od pokojnega Branka Pevec izrekamo iskreno sožalje ženi Lilijani in ostalim sorodnikom tudi člani slovenske cerkvene skupnosti na Dunaju. Ob novici, da je smrt kar nenadoma potrkala na

njegova vrata, smo ostali brez besed in z globoko žalostjo v srcu. Kot kristjani verujemo, da pokojni Branko že uživa nebeški mir in veselje ob Gospodu Jezusu Kristusu, v katerega je veroval in upal. Branko je z ženo rad prihajal k nedeljskemu bogoslužju in ostajal v naši družbi tudi po sveti maši. Spominjali se ga bomo v molitvi in pri nedeljskih svetih mašah. Naj počiva v miru.

Povzeto po pogrebnem govoru ob odprtem grobu.

Umrli Marija (Micka) Tkalec roj. Smodiš

Marija se je rodila 7.1.1943 mami Mariji in očetu Viktorju Smodiš. Za-koncema sta se rodila dva sinova, ki sta kot osnovnošolca zapustila ta svet in Marija kot zadnji otrok. Zaradi socialnih razmer in siromaštva, je

moralala Marija v zgodnjem otroštvu služiti v družini trgovcev vaške trgovine v kraju Vučja vas, kjer je obiskovala osnovno šolo in tam dokončala šolanje. Vrnila se je na svoj dom, kjer je staršema v pomoč ponudila svoje roke in dobroto, ki jo je nosila v svojem srcu. Za kratko je ostala doma, kajti ponudila se ji je priložnost glede dela na tujem. Sedem let je živela v Rotingenu v Nemčiji, kjer se je zaposlila kot gostinska delavka. Obisk rojstnega kraja in odraslost sta bila vzrok ljubezni, ki se je razcvetela med Marijo in Francem Tkalec. Franc je bil takrat zaposlen v Slovenj Gradcu in tudi na obi-

sku v rojstni vasi. Marija se je vrnila iz Nemčije, nakar sta z možem zaživela družinsko življenje v Slovenj Gradcu. V zakonu se je Mariji in Francu rodila hčerka Suzana. Družinsko življenje je bilo prepleteno z ljubeznijo do staršev, ki so ji ostali v srcu kot uveličet, ki ga je potrebno z vso ljubeznijo negovati. Po treh letih se je Marija z družino preselila domov k staršem z upanjem, da pride dan, ko bodo lahko zaživeli v novem domu. Zakonca Tkalec sta se odločila za delo v Avstriji, hčerka Suzana pa je živela pri starih starših, kjer se je učila besed in korakov za srečno življenje. Beseda hvala je bila mnogokrat izražena v mislih in besedah, mnogo noči je jokalo srce, saj se je zdaj pokojna Marija morala sprijazniti z dejstvom, da bo hiša dograjena, hčerka bo odrasla, prišli bodo vnuki, a sama bo tista, ki bo plačala ceno tujine. Tujina ji je dala mnogo, ji oblikovala življenje, podarila ji je mnoge obraze dobrih in sočutnih ljudi – ni ji bila mačeha. Iz njenega pogovora je bilo zaznati spoštovanje do Dunaja, ki ji je bil dolgih 43 let prvi dom, v katerem so ostali neizbrisni trenutki sreče vsakdanjika ter žalosti ob bolezni moža in njegove smrti. Dolga leta se je borila z odpovedjo ledvic in preizkušnjo vsakodnevnih dialize. Bolezen ji je korenito spremenila življenje ob bolniških staležih in nenehni bojazni ali se zbudi

v novi dan. Po prvi uspešni operaciji ledvic je zaživela svobodno in zdrave sprejela kot Božji dar. Dočakala je upokojitev in starost, ki je navrgla še nove bolezni ter stiske. Kolikor ji je dopuščalo zdravje, je prihajala domov k hčerki Suzani in vnukoma Anji ter Aljažu. Hčerko in vnuka je kot babica vedno nosila v svojem srcu, ko je bila daleč na tujem. Krhko zdravje in navezanost jo je primoralo ostati ob tistih, ki so ji ves čas ohranjali zdravje. Operacija srca, vnovična odpoved ledvic in še ena operacija, so ji tako izpili moči, da je z vsakim dnem usihala

v objem večnosti. Pod težo bolezni je kot dobra kristjanka stopila v večnost v svojem 74 letu. Gospa Micka je umrla 18.8.2016 v bolnišnici na Dunaju. Pokopana je bila 22.8.2016 na pokopališču na domačem pokopališču na Melincih v župniji Beltinci. Spominjajmo se je v svoji molitvi in medsebojnih pogovorih. Gospod, daj ji večni mir in pokoj. Naj počiva v miru.

Povzeto po govoru predstavnika krajevne skupnosti na pokopališču

Zakaj naj Boga prosimo?

Bog, ki nas povsem pozna, ve, kaj potrebujemo. Vseeno hoče, da »prosimo«. Hoče, da se v stiski svojega življenja obračamo nanj, vpijemo k njemu, prosimo, potožimo, ga kliče mo in se v molitvi celo borimo z njim. (KKC 2629–2633)

Bog gotovo ne potrebuje naših prošelj, da bi nam pomagal. Za nas je dobro, če prosimo. Kdor ne prosi in noče prositi, se zapira vase. Šele človek, ki prosi, se odpira in obrača k Začetniku vsega dobrega. Kdor prosi, se vrača k Bogu. Prosilna molitev tako človeka postavlja v pravo razmerje do Boga, ki spoštuje našo svobodo.

Moja skrivnost je povsem preprosta: molim.

V svoji molitvi se povsem zedinimi s Kristusovo ljubeznijo.

Vidim: moliti pomeni ljubiti Jezusa, moliti z njim pa pomeni živeti.

In to pomeni uresničevati njegove besede.

Molitev mi pomeni, da sem 24 ur na dan zedinjena z Jezusovo voljo, da živim zanj, po njen in z njim. (mati Terezija)

Človekovo delo

Bog je ustvaril ljudi za delo. Nič človeka bolj ne poplemeniti kot delo, nič ni bolj gnusno kot lenoba, kot neaktivno brezdelje. Brezdelje je začetek vseh pregreh. Če si še tako bogat, imeniten, delo naj bo odlika tvojega stanu. »Kdor ne dela, naj tudi ne je«. Pri delu pa ne smeš pozabiti na Boga. Delo naj hvali mojstra! Blagoslov prihaja od zgoraj. Prav tako srečen si lahko v tvoji hiši, če moliš Boga in ti Jezus stoji ob strani. Zato, o mati, le eno si zapiši za vzgojo: Otroke vzgojiti za bogaboječnost, delavnost in skromnost. Le eno imej ti poslovnež ali trgovec zapisano v svoji pisarni: V tvojem

poklicu le pobožnost in marljivost osrečuje človeka. Le eno, si zapiši rokodelec v tvojo obrtno delavnico in kmet na tvoj plug: Zvestoba v svojem stanu, molitev in zadovoljstvo s tem, kar ti Bog dá. To je najboljši del, ki si ga je izvolila tudi Marija. Po: bl. A. M. Slomšek, *Mati čiste ljubezni*

Če človek ni več varen v materinem naročju, kje na tem svetu je potem sploh še varen? (Phil Bosmans)

17. september ROBERT BELLARMI- NO

Bil je cerkveni učitelj iz jezuitskega reda. Leta 1725 je v slovenskem prevodu

izšel njegov katekizem pod naslovom *Kratki zapopadek kristjanskega nauka*. Živel je skoraj dve stoletji prej. Mati mu je v zgodnji mladosti vcepila v srce ljubezen do Boga in to ga je oblikovalo za vse življenje. Pri štirinajstih je vstopil v novoustanovljeni jezuitski kolegij. Po končani filozofiji so predstojniki Roberta poslali za magistra (učitelja) na fineški jezuitski kolegij. Kmalu je zaslovel tudi kot govornik. Kasneje je odšel v Rim, kjer so mu izročili profesorsko stolicu za kontroverz (sporna vprašanja med katoličani in drugoverci). Po dvanajstih letih so ga imenovali za voditelja mladih jezuitov, kasneje pa je postal kardinal.

**Vsaka hiša ima svojo sončno in senčno stran.
Vsak človek ima svoje slabe in dobre lastnosti.**

Ni tako hudobnega, da bi v kakšni reči dober ne bil. Pa tudi tako dober ni nobeden, da bi se kaj ne pregrešil.
(bl. Anton Martin Slomšek)

SVETE MAŠE

NEDELJA, 4. september 2016
23. nedelja med letom
9.30 za + Štefana Tivadar
(hčerka Olga z družino)

NEDELJA, 11. september 2016
24. nedelja med letom
9.30 za zdravje

OZNANILA

Jesenski izlet
bo v **soboto, 15. oktobra 2016**, z ladjo v Bratislavo. Cena izleta je 55,- evrov. V ceno je vključena vožnja z ladjo, zajtrk, kosilo, večerja in vožnja z turističnim vlakcem po Bratislavi. Odhod ob 8.45, vračamo pa se ob 22 uri. Prijavite sem čim prej. *Prosimo, da predlagate smer in cilj za naslednji izlet. Če je kdo pripravljen prevzeti celotno organizacijo izleta, naj se javi - bomo zelo hvaležni za pobudo in pomoč.*

Ohranjaj svojo dušo v miru.
Naj Bog deluje v njej.
Z veseljem sprejemaj misli,
ki tvojo dušo dvigajo k Bogu.
Na stečaj odpri okno svoje duše.
(Ignacij Lojolski)

Raztrgaj moje vezi

Moj Jezus,
rad bi ti služil, pa ne znam.
Rad bi delal dobro, pa ne znam.
Rad bi te našel, pa ne znam.
Rad bi te ljubil, pa ne znam.
Moj Jezus, ne poznam te še,
ker te ne iščem.

Iščem te, pa te ne najdem.
Pridi k meni, moj Jezus.
Ne bom te mogel ljubiti,
če mi ne pomagaš ti, moj Jezus.
Raztrgaj moje vezi, če me hočeš imeti.
Jezus, bodi moj rešenik.
Amen.

Če te ima nekdo res rad,
se lahko tvoja hiša podre,
pa boš še vedno imel dom.
Dober zakon je varen dom,
čeprav v navadni koči.
Dober zakon je
najboljše jamstvo za srečno družino
in za človeški razcvet otrok,
ki se rodijo v njej.
Poročiti se pomeni:
na najintimnejši način biti doma.
Poročiti se pomeni:
biti pri sočloveku doma
in najti varnost za vse življenje.

**Ste se danes
že nasmeljali?**

Slovenski pastoralni center

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien
Telefon: **0660/ 657 94 33** (*Matija*)
Skype: **Tratnjek Matija**
elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**
internetna stran: **www.spc-dunaj.net**
facebook naslov: **SPC Dunaj**
Odgovarja: **Matija Tratnjek**

“Dajati je vedno boljše kot prejemati! Kako si razlagate to misel?” vpraša učitelj. “Moj očka tudi tako pravi!” reče Mihec. “Kaj pa je tvoj očka po poklicu?” “Boksar!”